

REDACCIÓ
I ADMINISTRACIÓ:
Canal, 14
Corresponsal a Girona:
Francisco Gel.

PAGOS
ADELANTATS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
A Banyolas: Un any, 4'50 pts.; Trimestre 1'25 Pts.
A Fora: " " 5 " " 1'50 "

Esqueles, anuncis i comunicats
a preus convencionals

El favor del cacic

En el desvetllament general de nostra terra, aquest moviment ascendent tant remarcable que abrillanta la actuació catalana, en tots els ordres, destacant-se per son vigor entre gairebé el reste de l'Espanya endormisada, ha sigut precis canviar, fer desaparèixer infinitat de motllos vells, quina existència era la causa del atrás i subjugació que fins al present imperaven.

En l'ordre polític, que's el que aném a referir-nos, el comandament de l'estar, estava i està encara en mans dels partits turnants, quina existència no pot ser mes artificial, ja que no viuen del calor de les idees, ni del apoi necessari de la opinió popular, sino que estan montats i sostinguts per el estacionari caciquisme, que com l'eura a la soca, viu arrapat al cos social ofegant-li sa vitalitat. Solzament la nostra regió, Catalunya, parant compte del entorpidiment que la seva existència representava, i sentint-lo mes a pesar qu'en altres parts, trencá les amarres de cop i volta en el fet gloriós de la Solidaritat.

Mes ja hi hagué allavors qui no va juntar-se al general moviment, amb tant entusiasme sostingut arreu, sino que vengent escapar-se de les seves mans el mangoneix de la cosa pública, important-se-li ben poca cosa l'isolament en que anava a quedar, probá d'oposar-si amb totes les seves forces, encar que fou en-devades.

Aquestos elements per tot aont ne queden encare son sempre els que quan d'eleccions se tracta, se presenten amb tota la pobresa del seu mesquí esprit, mostrant-nos com a bandera, no un ideal, com pot ser-ho el perfeccionament en l'obra de govern, una verdadera actuació económica,

la defensa del sentiment religiós, etz., sino l'influencia en tal ministeri, l'arreglo de tal assumpte, el nomenament del senyor equis per tal cosa, en una paraula, tenen com a máxim ideal el favor del cacic.

DE COLABORACIÓ

UNA PEQUEÑA SINTESIS

Lector amable: vamos a hacer una pequeña síntesis de ideas. Ya sé que las síntesis están muy desacreditadas, pero mas desacreditado está políticamente Romanones y vuelve a gobernar.

El hombre ha trabajado mucho para convencerse de su impotencia, de su nulidad ante las leyes fatales de la naturaleza. Ha creado la filosofía de la decepción. Esa filosofía era el Positivismo. Todo impulso individual, toda fuerza psíquica desaparecía como valor moral y como energía libre ante la ley ciega del determinismo universal. Ciertamente este sistema no ennoblecía al hombre, pero aspiraba a librarle de responsabilidad, a suprimir las crisis interiores y las angustias de la ciencia.

Emilio Boutroux, un filósofo francés, se rebeló, gallardemente contra el pesado yugo impuesto por pensadores como Taine y Renan. Su tesis de doctorado sobre la contingencia de las leyes de la naturaleza anunciaba un reino de libertad y reivindicaba las prerrogativas del espíritu. Toda la corriente posterior de las ideas ha marchado en ese sentido. El hombre ha vuelto a creer en si mismo. Ha afirmado su personalidad frente al universo material.

¿Cómo es esto? — dirás, lector amable. ¿Volvemos al individualismo? Nada de eso. No se trata de exaltar veleidades sentimentales o extravagancias ideológicas. Se trata de vivir la vida de la voluntad. Una voluntad firme es un espíritu que se ha sometido a una idea y que por ella se ha unificado y disciplinado interiormente. Antes de trabajar por subyugar el mundo exterior hay que conquistar la unidad de la propia conciencia. Una voluntad firme es un alma que, en vez de solzarse egoístamente en el mariposeo del diletantismo, persigue con perseverancia un alto objetivo y proyecta hacia él una energía concentrada.

Mas la voluntad necesita un móvil, un estímulo. En Francia la literatura pasó del materialismo a la inquietud religiosa y del diletantismo a la novela social, buscando realidades hondas y nuevas fuentes de lirismo y de emoción. Lo que priva no es el culto sereno de la forma clásica, ni la rebusca del documento humano, a la manera del naturalismo, ni el minucioso análisis psicológico tan delicado para apreciar el matiz y tan hábil para sorprender la impresión fugitiva. Es el culto de las potencias afectivas. Es, como dice Alfredo Yarde, la prosecución de un ideal, de una regla de vida, de una creencia, o, como dice el héroe de un libro de Barrès: «cosas que puedan cambiar las almas».

La literatura ha seguido otra dirección interesante. Se ha impregnado del sabor del terruño. Las pequeñas pátrias, han despertado emociones profundas. Así se ha ido reconstituyendo un alma nacional impregnada de tradición.

Pero las fuerzas nacionalistas han chocado y la catástrofe ha llenado de ruinas el suelo de Europa. Cuando la tempestad pase, se sentirá la necesidad de fortificar el sentido de lo universal (seamos optimistas), los valores humanos que salvan las fronteras y son la esencia de la civilización. Las naciones sentirán la necesidad de desenvolver su vida en un ambiente moral comun, bajo el imperio de ideas trascendentes y de solidaridades bienhechoras. Entonces (sigamos siendo optimistas) volverán sus ojos a la Religión que hace del género humano una fraternidad, y a su Representante en la tierra que tiene en sus labios palabras de paz.

Salvador Minguijón.

LES TERRES ALTES

II

Com resultarà econòmic llur cultiu.

Per a millor intel·ligencia de lo que anem a tractar, qu'ensemps inclou la solució de l'única dificultat que he sentit alegar en contra, situem-nos, amic llegidor, imaginariament en un bosc qualsevol d'aquells a quins pot fer referencia la present qüestió.

Dius tú o un altre:—Si aquí hi faig grans gastos, ja no'm rendirà l'bosc per lo que hi hauré esmerçat en cuidar-lo.

—La primera resposta que se m'acut donar-te, es que encara segurament no has fet la prova i per lo tan la dificultat no s'apoya en un sòlit fonament; i en segon lloc, qu'está a favor d'aquesta opinió el vot de propietaris que diuen que 'l bosc sempre paga 'ls treballs que s'esmersen en cuidar-lo, amb tal que, com ja s'enten, aquells sien ben dirigits i calculats.

Fora d'aquestes dues raons en tinc un altra i es la de que 'ls principis certs no fallen; lo que pot fallar en tot cas es llur aplicació. Per que surtin verídics en el present, establirem tres categories de bosc: 1.ª la d'aquells boscos que son terruts i abunden en planter; 2.ª la d'aquells altres en que 'l terror es molt variat i encara que poc poblats de planta jove avui, ho serán dintre poc en sa major part; i 3.ª la de tots els qui no estiguin compresos en les dos categories anteriors.

A quiscuna de dites categories hi aplicarem el principi de practicar-hi les operacions amb la mira posada al marge de benefici que 'l bosc ens dongui, i que per calificar-lo d'algun modo li dirém al primer *máxim*, al segon *mitjá* i al tercer *ínfim*.

Fem ara l'aplicació: ¿Quina t'penses será la producció dels boscos de 1.ª categoria reduits al cultiu? Será 'l *máxim* o doble de la que rendirien deixats a llurs soles forces, amb perill imminent de recobrar l'estat primitiu de selva i no produir res, com ja s' verifica en algun punt. Un bosc, per consegüent, de 500 duros cultivat, te 'n donará 1000. Pregunto: ¿dels 500 duros de diferencia n'hi hauria per a fer poques ni gaires d'operacions culturals? Practicades totes les operacions necessaries a mantenir el bosc net tan de plantes danyines com de les demés que xuclen la planta útil, a ben segur que 'l gasto no passará de 300 duros; ne quedarán 200 de marge a favor del propietari i que Deu n'hi do! ¿200 duros que avans se tiraven per la finestra i 300 que ara haurán arribat hasta 'l pobre que hi ha posat el treball! Se complirán endemés els designis pels quals Deu ha donat els bens de la terra, qu' es perque sos beneficis arribin a tothóm.

Posém un altre cas d'un bosc de la 2.ª categoria. Aquet rendirá només que 'l *mitjá* o un ters mes de lo que donaria sense cultiu; per consegüent el gasto de treball també ha de ser menor. Se reduirà al extermini de les plantes danyines, romagueres, orijols i arsos; de les demés tan sols s'en farà un' aclarida al entorn del bon planter, conciliant aixís la producció amb l'economía en els gastos de cultiu. Tot lo qual, no obstant, representaria un no petit benefici pel propietari i una major abundó de treball i de guany pel pobre en el temps que mes sol escassejar, l'hivernada.

Respecte als boscos de la 3.ª categoria que donen l'*ínfim*, l'empenyo del propietari ha de ser de fer-los passar als de 2.ª, afavorint la naixensa del nou planter, ja que en els boscos despoblats no hi ha que gastar-hi; hi falta la base de la producció.

BONAMIC.

SORTEIG DE MOÇOS

concorrents en l' actual reemplas

Joan Bech Figueras, n.º 1; Pere Soler Casadevall, 2; Josep Garriga Saurina, 3; Josep Plana Verdager, 4; Josep Bonet Tanat, 5; Agustí Serra Salamí, 6; Joan Vilardell Teixidor, 7; Joan Bosch Orri, 8; Santiago Torrent Privat, 9; Joan Avellana Riera, 10; Salvi Rubió Serrat, 11; Francesc Ten Calveras, 12; Jascinto Masgrau Butiñá, 13; Francesc Llorens Tarrat, 14; Jaume Palol Gusiñer, 15; Joan Gratacós Estela, 16; Joan Crós Casadevall, 17; Bruno Garcia Verdager, 18; Joan Geli Vila, 19; Lluís Masgrau Dons, 20; Francesc Gratacós Massanella, 21; Martirià Vila Bach, 22; Francesc Pagés Tubert, 23; Francesc Pujol Calpé, 24; Jaume Freixa Franch, 25; Miquel Plá Poch, 26; Manel Delhós Coma, 27; Enric Garcia Juncà, 28; Isidre Salvatella Puyá, 29; Enric Ferrer Solá, 30; Martí Grabuleda Reig, 31; Joan III Verdager, 32; Marian Durán Collell, 33; Miquel Castany Peradalta, 34; Joan Vila Pau, 35; Lluís Esparch de Ameller, 36; Lluís Juanola Celrá, 37; Joaquim Pujol Illamola, 38; Abdon Fontbarnat Fábrega, 39; Narcís Ros Oriol, 40; Martirià Plana Xargay, 41; Lluís Boschdemont Serramitjana, 42; Salvador Juncá Fábrega, 43; Joan Puigdemont Angelats, 44; Amadeo Raulí Pigém, 45; Enric Roura Coldecarrera, 46; Pere Amatller Gratacós, 47; Francesc Oliver Congost, 48; Josep Gratacós Funtaner, 49; Benet Angelats Vinardell, 50; Joan Bramont Torres, 51; Amadeo Font Oliveras, 52; Mateo Serra Collell, 53; Joan Planagumà Fernandez, 54; Jaume Reig Roca, 55; Josep Vila Palmada, 56; Francesc Planas Garriga, 57; Francesc Bonaventura Soler, 58.

Per al Sr. Alcalde

Tan s'ha debatut el célebre bando de l'escarola en periódics locals i de fora, que no vull tractar-ne máxime tement ficar els peus a la galleda, si no vé vosté primer a assessorar-nos si els veïns de Banyoles som de tan baixa condició, que tinguém la reprobable i perjudicial costum de menjar-nos les verdures com fan els cunill sen els horts, per quant he llegit en «El Autonomista», de Girona del 22 del corrent, una gran novetat que es *antigiénic consumir les verdures en el seu estat natural*, o siga, tal com surten del camp, advertencia que sobraria totalment, de no tenir lloc aital costum; pero que s'hauria de agrair sincerament al articulista si succeís lo qu'ens ha fet presumir l'advertencia, i per lo tan sería molt posat en raó combatrer el bando en tota aquella part que obliga a portar les verdures a la plassa tal

com surten del camp, perquè 'ns posa a tots els veïns en el perill pròxim de menjár-nos-les en son estat natural, sobre tot no fent la salvetat de conminar amb severes penes a tots aquells que se les mengin en tals condicions i dictar al mateix temps una serie de regles de neteja d'escarola i demés verdures i aixís tothom es convencerá que aquí a Banyoles estém encare a la *edat de pedra* i tindrem sovint visites de excursionistes curiosos que voldrán esbrinar tant típiques costums.

Ademés volguent veurer satisfets els desitjos del articulista, que també son els meus, li prego i suplico, Sr. Alcalde, que eus mostri la *fas* no solsament del seu assessor, si que també de aquelles entitats de regoneguda aptitud i competencia de les que ja ha fet vosté esment alguna vegada, perquè desitgem saber i ens interessa sobremanera si un gram de *terra assolada* conté mes o menos microbis, de igual o menor virulencia i activitat que un centímetre cúbic d'aigua del *rec Major*; ens sabria molt greu no poguer asisistir a una tant important controversia, perquè ja ens imaginem veurer en *danza* a tots els apotecaris, metjes i veterinaris de Banyoles que suposem voldran ocupar el lloc que els hi correspon i fer aixís honor a les seves regonegudes aptituds.

B.

Día de la Prensa Católica

Escribimos estas líneas al cumplirse precisamente tres semanas que el Director de *Ora et Labora* lanzó el proyecto de crear en España el *Día de la Prensa Católica*.

Y, francamente, no recordamos un caso semejante de prontitud en la extensión y arraigo de una idea.

La noticia ha recorrido España con rapidez clásica del reguero de pólvora, pero el proyecto ha tomado cuerpo y marcha por las vías de la realización con velocidad de zepelín.

Hagamos un brevisimo resumen en gracia de los millones de católicos españoles que están interesados en que esas ideas se traduzcan en obras.

La prensa católica le dió el primer impulso. *El Correo de Andalucía* acaba de publicar un resumen numérico, del cual resulta que en los diez primeros días han reproducido el proyecto y publicado sueltos y artículos en favor del mismo 35 diarios y 17 semanarios católicos. Teniendo en cuenta que entre ellos los hay de todas las provincias de España, sin excepción, bien podemos decir que esto constituye un plebiscito nacional.

Las publicaciones católicas, que como ha dicho una de ellas, son las únicas que pueden celebrar esta Fiesta, por ser las únicas que tienen un denominador común, aparecen, pues, en orden de batalla, formando numeroso y vistosísimo ejército que saldrá al combate y obtendrá la victoria.

Porque, además, cuenta con las bendiciones del Cielo.

Tengo la inmensa satisfacción de comunicar a ustedes—dijo el Emmo. Sr. Cardenal Almaraz a la Junta Central de la Asociación Nacional de la Buena Prensa reunida en el Palacio Arzobispal, bajo su presidencia— que la idea de celebrar el «Día de la Prensa Católica» ha tenido tan favorable acogida por parte del Episcopado Español que he recibido en estos días unas cuarenta cartas de otros tantos Prelados en las que se apresuran a bendecir el proyecto con el mayor entusiasmo.

No es extraña, pues, que la Junta Central haya puesto manos a la obra sin pérdida de tiempo, celebrando en estos quince días cuatro sesiones, adoptando acuerdos importantísimos que han ido apareciendo en *El Correo de Andalucía*, redactando y aprobando el *Manifiesto* y las instrucciones prácticas, moviendo, en fin, todos los resortes necesarios para que desde el presente año, y ya perpetuamente, el día de S. Pedro y S. Pablo sea en toda España un día gloriosísimo de oración, propaganda y colecta en favor de las publicaciones buenas, que se llamará por antonomasia el *Día de la Prensa Católica*.

Juan de Sevilla,

Cruzado de la Prensa

Sta. Visita Pastoral

Comensá, dilluns prop-passat, per la parroquia de La Mota, quina rebé a l'Im. Prelat, com ho saben fer-ho, dintre la poquedat del seus clements, la gent d'aquell llogarét, amb arcs de triomf i altres adornos, amb respecte i bona criansa, i responent a tots els actes de visita, Confirmació i Comunió, quina, mes que general, fou absolutament total.

Cosa semblant se pot dir de la parroquies qu'ha anat visitant sa S. Ilm les de Rindellots de la Creu, Palol de Rebardit, Rabós del Terri, Sta. Llogaya i Sors, trovant arreu una vera manifestació de carinyo el venerable Prelat, qu'amb tant zel va repartint les seves benediccions i important'se'n els cors de tothóm. Fa bó d'oír com propietaris i pagesos comarcans expontaniament exclamen: «Que n'es de bó el Sr. Bisbe.» Demá continuarà a Cornellá.

«La Creu» el saluda carinyosament, al aproximar-se a nostre vila, i li besa respectuosament l'anell pastoral.

INFROMACIÓ

CULTES. - **Iglesia parroquial.** A la missa de 7 continuen els *Set Diumenges a St. Josep.*—**Primer Divendres:** se celebrará amb exposició i comunió a les 7 del matí, a carrec de l'Apostolat.

Iglesia de la Dna. Providencia. **Conclusió dels Exercicis de la V. O. T.** Demá a les 6 i mitja se dirá missa de Comunió general amb plática. A les 4 de la tarda se resará l'rosari i predicará l'P. Fr. Rafel, de Gracia, qui donará la Benedicció Papal. Avans hi haurá vestició del Sant Hábit, i professió de novicis. En tots els actes se cantarà pel chor de monjes i terciaries.

Iglesia del Sagrat Cor. Demá, diumenge, les zeladores de la «Guardia de Honor» se reuniran a les 11 del matí en el lloc de costum, per a organitzar els desagravis enfront del Carnaval.

Iglesia del Assil. Divendres se farán els exercicis propis en obsequi al Cor de Jesús, a la missa de 7 i a les 5 de la tarda, amb manifest de S. D. M. i cant per les Germanetes dels Pobres.

ELECTORALS

A causa de les nevades que han fet intranzitables els camins, no vingué, com

tenia promés, a visitar-nos el Sr. Peyra.

El seu secretari Sr. Amatller estigué aquí el dimecres per la tarda, conferenciant amb importants personatjes d'aquesta comarca, els que li prometeren la seva incondicional ajuda. Marxá inmillorablement impresionat, no duptant d'un esclatant triomf, ja que en el reste del districte, igual qu'en la passada elecció, la seva candidatura es la indiscutible.

**

El Sr. Fournier estigué també el dimecres a Banyoles i acompanyat dels seus amics es dedicá a fer visites, si be deixant les de moltes cases probablement per raó de no molestar a sos acompanyants.

**

Se dona com a segura la candidatura del Sr. Vilahúr (jaumista) per Gerona i del Sr. Rahola (regionalista) per Vilademuls.

Oblit involuntari.—En el nombre anterior ens descuidarem de resenyar la simpática «Festa de l'Arbre». Acte quina finalitat no s'escapa a la vista de tothóm i que l'Ajuntament procurá donar-li la major competència possible. El Sr. Alcalde, en un atinat discurs, remarcá el respecte que debém tenir a l'arbre, ja que les seves funcions van encaminades a purificar l'atmosfera i per consegüent a donar vida a nostres pulmons.

Prometatje.—L'altra setmana no poguerem insertar la nova del que ha mitjantsat entre'ls distingits i piadosos joves D. Josep Casamor i D.ª Maria del Tura Prat, fills respectius de les tan reputades i volgudes families Casamor, d'aquesta vila, i Prat, de la ciutat d'Olot. Hi uním a la gratísima satisfació de parents i amics la nostra en-hora-bona coral.

Llicenciat.—Ultimament ho ha sigut en l'Universitat de Barcelona nostre amic, el simpatic jove de Reus, en Fulgenci Matas i Clará, fill del notari d'aquella ciutat D. Joaquím i nebot de l'entranyable col·laborador, el párroco de La Mota. A tots sencera felicitació.

Canvi.—Placévolament l'establím amb la *Bandera Regional*, setmanari d'acció social-catòlica i tradicionalista, que ha vist la llum pública a la ciutat de Berga, éssent notables sos treballs literaris i artístics.

Malalta.—Ho está a Barcelona lloc de sa residència, nostra respectable suscriptora D.ª Concepció Puig, viuda de Vives de la Cortada. Li desitjém un prompte restabliment.

Augment.—Segons datos del últim B. O. E. del Bisbat la suscripció per a la restauració del Santuari de Ntra. Sra. del Mont puja a 3.037'72 pessetes.

Important.—El día 20 d'aquest mes fou firmada la cesió i traspás del negoci de la acreditada casa bancaria *Hijo de Salvador Masgrau* d'aquesta Vila, a favor de nostres amichs, aquí establerts, *Srs. Sadederra Prat i Companyia*, per quin motiu els felicitem coralment.

LECTURA POPULAR

BIBLIOTECA D'AUTORS CATALANS

Cada dijous - 10 cèntims

Avui «Poesies» de l'Antoni Bori i Fontestà.

Millora.—La companyia dels autos ha estrenat un nou *cotche*, quins assientos van transversals, siguent molt més cómodos que'ls demés. ¿No podria evitar-se que a voltes els passatjers estessin tan comprimits, de lo qu'hem rebut varies queixes?

Vaga de metalúrgics.—Continúa encara a Barcelona causant no pocs perjudicis a tot Catalunya. Per eix motiu permaneix tancada la Fundició dels nevots de nostre respectable amic i suscriptor D. Josep Escriu. ¿Quán acabarán aquestos i altres conflictes? Desitjem sigui prompte en bé de patrons i obrers.

De teatres.—Sentím haver de censurar, amb graves autors, una funció que demá's representa en aquesta vila, col·locant-la en la categoria de les *perverses*.

A reveurer.—Aixís diém al inolvidable amic i col·laborador, Mn. Martiriá Peradalta, que sortí d'Arenys de Mar el día 20 per a embarcar en el vapor «Fernando Poó», cap a Novayork.

SE VENEN algunes cases situades en lloc molt céntric d'aquesta població. Per a informes en l'Administració d'aquest periódic.

De Correus.—El zelós Sr. Administrador, D. Josep Bellostas, ens suplica que fem públic el testimoni del seu agraiment a la Companyia d'autos, per no haver interromput el servei de Correus, malgrat la molt abundosa nevada del dimecres i dijous. Amb ell hi uním nostre regoneixement i consideració.

Defunció.—Dijous fou viaticada i aïr morí la cristiana senyora D.ª Crescencia Pau, viuda de Riera, deixant en greu desconçol als seus bons fills D. Agustí, president de la Diputació, Mn. Salvador, vicari de la Catedral, D. Josep M.^a, metje especialista, i demés; lo propi que a la seva germana política D.ª Concepció Riera, nebot D. Lluís, veïns d'aquí, i restants parents. A tots enviém l'expressió de nostres condol i afectes, recomanant oracions als llegidors.

Saderra, Prat i Cia

BANQUERS

Societat mercantil regular colectiva, domiciliada en aquesta Vila, constituïda mitjansant escriptura pública autoritzada pel Notari d'Olot D. Vicens Capdevila a 22 del corrent, per a dedicar-se al negoci de banca en sos diversos rams.

Socis-Gerents amb firma social:

D. JOSEP SADERRA I MATA, D. JUAN PRAT I SACREST.
D. SALVADOR TURÓN I CALLÍS, I D. JOSEP M.ª MASRAMÓN I VILALTA.

Local social: Carrer de'n Guimerà, núm. 22.

Actual despatx interi: Carrer de Girona, núm. 41.

Serveis de la Companyia Trasatlántica

Línia de Buenos Aires

Servei mensual sortint de Barcelona el 4, de Malaga el 5, i de Cadis el 7, per a Santa Creu de Tenerife, Montevideo i Buenos-Aires, empenent el viatge de regres de Buenos-Aires el 2, i de Montevideo el 3.

Línia de New-York, Cuba i Méxic

Servei mensual sortint de Génova el 21, de Barcelona el 25, de Málaga el 28 i de Cadis el 30, per a New-York, Habana, Veracruz i Port Méxic. Regrés de Veracruz el 27 i de l' Habana el 30 de cada mes.

Línia de Cuba i Méxic

Servei mensual, sortint de Bilbao el 17, de Santander el 19, de Gijón el 20 i de Corunya el 21, per a l' Habana i Veracruz. Sortides de Veracruz el 16 i de l' Habana el 20 de cada mes, per a Corunya i Santander.

Línia de Venezuela-Colombia

Servei mensual, sortint de Barcelona el 10, el 11 de Valencia, el 13 de Málaga, i de Cadis el 15 de cada mes, per a les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limó, Colón, Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello, La Guayra. S' admet passatge i càrrega amb trasbort per a Veracruz, Tampico, Puerto Barrios, Cartagena de Indies, Maracaibo, Coro, Carúpedo, Trinitat i Port del Pòcific

Línia de Filipinas

Tretze viatjes anyals, sortint de Liverpool i fent escales a Corunya, Vigo, Lisboa, Cadis, Cartagena, Valencia, per a eixir de Barcelona cada quatre dimecres, o sigui: 6 Janer, 3 Febrer, 3 i 31 Mars, 28 Abril, 26 Maig, 23 Juny, 21 Juliol, 18 Agost, 15 Setembre, 13 Octubre, 10 Novembre i 8 Desembre, per a Port-Said, Suez, Colombo, Singapore, Ilo Ilo i Manila. Sortides de Manila cada quatre dimars, o sigui: 26 Janer, 23 Febrer, 23 Mars, 20 Abril, 18 Maig, 15 Juny, 13 Juliol, 10 Agost, 7 Setembre, 5 Octubre, 2 i 30 Novembre i 28 Desembre, per a Singapore demés escales intermitjes per a l' anada fins a Barcelona prosseguint el viatge per a Cadis, Lisboa, Santander i Liverpool. Servei per trasbort per a i dels ports de la Costa oriental de Africa, de l' India, Java, Sumatra, Xina, Japó i Australia.

Línia de Fernando Póo

Servei mensual, sortint de Barcelona el 2 de Valencia el 3, d' Alicante el 4, de Cadis el 7, per a Tànger, Casablanca, Mazagán, Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife i Santa Cruz de la Palma i ports de costa occidental d' Africa.

Regrés de Fernando Póo el 2, fent les escales de Canarias i de la Península indicades en el viatge d' anada.

Línia Brasil - Plata.

Servei mensual, sortint de Bilbao i Santander el 16, de Gijón el 17, de Corunya el 18 de Vigo el 19, de Lisboa el 20 i de Cádiz el 23, per a Rio Janeiro, Montevideo i Buenos-Aires; empenent el viatge de regres desde Buenos-Aires el 16 per a Montevideo, Santos, Rio-Janeiro, Canaries, Lisboa, Vigo, Corunya, Gijón, Santander i Bilbao

Eixos vapors admeten càrrega en les condicions més favorables i passatgers, a quins la Companyia dona allotjament mol còmode i tracte esmerat, com ha acreditat en son llarc i successu servei.

Tots els vapors tenen felegrafia sense fils.

També s'admet càrrega i s'expedeixen passatges per a tots els ports del món, servits per línies regulars.

Hotel "La Verdad"

Para Rdos. Sacerdotes y Sres. Católicos,

San Severo, 3. - BARCELONA

Frente a la Catedral

Magníficas Habitaciones, Timbres, Luz Eléctrica, Teléfono, etc.

Por día, 3'50 ptas.; comidas, 1'50 ptas.

FÁBRICA DE ORNAMENTOS Y ARTÍCULOS PARA IGLESIA

JOSÉ SALA BRUNET

Canuda, 9.
BARCELONA

Casullas adamascadas desde 30 ptas. Casullas de damasco todo seda superior a 50 ptas. Ternos completos de tapiceria y damasco desde 250 ptas. hasta los más ricos que se pidan, tanto en tejido de oro fino, como bordados.

Se bordan tambien estandartes y banderas, y túnicas para imágenes, en oro y sedas a precios módicos tan buenos como se deseen.

JOSÉ M.ª RIERA Y PAU

Médico especialista en enfermedades de la

GARGANTA, NARIZ Y OIDO.

Calle Nueva del Teatro, n.º 2, 1.º 2.ª
(esquina P. Constitución) GERONA.

Consulta de 9 a 12

ALMACENES JORBA

BARCELONA: Call, 13 y 15 - MANRESA: Borne.

LANERIA : MERCERÍA : SEDERÍA : OPTICA : RELOJERÍA : OBJETOS DE VIAJE : SASTRERÍA PARA CABALLEROS, SEÑORAS Y NIÑOS
CAMISERIA Y ROPA BLANCA : ORNAMENTOS SAGRADOS : PLATERÍA ORFEBRERÍA : BRONCES, ETC.

Especialidad en bordados artísticos para Banderas, Estandartes, Pendones y Señeras
Los bordados de esta Casa merecieron las más altas recompensas en las Exposiciones Regional Gallega de 1909 y Nacional de Valencia de 1910.

HABITOS TALARES, SE CONFECCIONAN A MEDIDA

En nuestros Almacenes se compran todos los artículos en excelentes condiciones y buenas calidades. Se manda catálogo ilustrado a quién lo solicite

SECCIÓN CATEQUÍSTICA.

Extensos surtidos en objetos propios para premios

Se mandan muestras a quien lo solicite. **PRECIO FIJO.**

EL SAGRADO CORAZÓN

Fabricación de tejidos de seda y ornamentos para el culto católico.

Antonio Pursals

Jaime I, número 11.

BARCELONA.

CASA FUNDADA EN 1888